

«Ἡλεκτροθεραπεία» κωμῳδία μονόπρακτος ὑπὸ^τ Ἀλεξάνδρου Μαυρουδῆ.

ΕΙΣ τὸ ἡλεκτροθεραπευτήριον ἐνὸς ἰατροῦ τῶν Ἀθηνῶν συμβαίνει μία μικρὰ κωμικὴ σκηνὴ μεταξὺ ἐνὸς αὐθιδούς γυναικοθήρα, καὶ μιᾶς ἀδυνάτου καὶ πολὺ καλὰ διατεθειμένης νάπατήσῃ τὸν ἄνδρα τῆς κυρίας. Ὁ μικρὸς εἶνε ἔξυπνος καὶ ἡ κυρία εἶνε εὔμορφη. Ὁ διάλογός των εἶνε πνευματώδης, τερπνὸς καὶ σύντομος. Πολὺ γρήγορα πίπτει καὶ ἡ κυρία καὶ ἡ αὐλαία. Καὶ ὁ κόσμος γελᾷ καὶ χειροκροτεῖ μὲ τὴν καρδιάν του.

Ως μονόπρακτον ἔργον ἡ «Ἡλεκτροθεραπεία» δὲν εἶνε πλήρης. Ἐχει κάποιαν σχετικὴν πρωτοτυπίαν, ἀλλὰ στερεῖται τῆς ἀπολύτου ποὺ ἔχουν τὰ γνήσια ἔργα. Δὲν ἔχει ἀκόμη καὶ τὴν ἡθικὴν βάσιν, ὅχι ἐκείνην ποὺ ἔννοει ὁ κακόμοιρος ὁ Ὁσκάρ Οὐάϊλδ ὅταν διὰ τὴν ἡθικὴν τῶν ἔργων τῆς τέχνης, — ἀλλ’ ἐκείνην ποὺ ἔχει ἐπίσης ἀπαραιτήτως καὶ ὁ Γαλαξίας, καὶ ὁ Παρθενών, καὶ μία κωμικὴ σκηνὴ, ὅταν εἶνε ἔργον ζωῆς. Δι’ αὐτὰ ὅλα, ἡ «Ἡλεκτροθεραπεία» δὲν εἶνε ἀριστούργημα ὅπως τὴν εἶπαν μερικοί, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν οὔτε ἴδεαν αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Εἶνε δῆμος μία νόστιμη καὶ χαριτωμένη σκηνούλα, ἡ ὅποια εὐχαριστεῖ χωρὶς νὰ κουράζῃ διόλου. Ὁ φίλος συγγραφεὺς εἶνε ἄξιος μόνον ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων, — ἀν πάντως δὲν ἔχη τὴν ἴδεαν ὅτι ἔγραψεν ἀριστούργημα.